

мав коштів через золотовалютні резерви або політику, щоб провести курс прив'язки через період підвищених потрясінь. Паралельна ринкова вартість валюти ослабла протягом наступних декількох місяців, і в червні уряд відмовився від прив'язки під тиском. Надалі офіційний курс був визначений на щотижневих аукціонах. Спочатку ставки на аукціонах кілька місяців сильно знижувалися, але в останньому кварталі року спостерігалася деяка стабілізація і невідповідність між банківською і вуличної вартістю зimbabwe'ського долара збулася.

Що стосується Туреччини, то турецька ліра знецінилася на близько 26% по відношенню до долара США в 2020 році, в основному навесні і восени [2]. Ослаблення валюти було викликано багатьма факторами, включаючи нетрадиційну грошово-кредитну політику і відсутність довіри, який перешкоджає інвестиціям, побоювання з приводу виснаження золотовалютних резервів, побоювання з приводу того, що центральний банк знаходиться під політичним компромісом, а також спекуляції, що Туреччина може зіткнутися з міжнародними санкціями.

У той час як найбільш сильно порушених валют, можливо, буде потрібно більше всього часу для відновлення, світова економіка бачить позитивні ознаки, які дивляться в майбутнє. У зв'язку з тим, що вакцини від вірусу Covid-19 затверджуються в усьому світі і їх поширення триває, надія на повернення до нормального життя в 2021 році зростає.

У січні 2021 року в США відбувся перехід влади, і багато хто чекає більш стабільною зовнішньополітичної обстановки в світі вже в поточному році. Апетит до глобальних ризиків зростає, і ми, ймовірно, побачимо значне відновлення. Це допоможе валютам зміцнитися протягом першого півріччя 2021 року в міру того, як інвестори будуть шукати можливості для зростання.

Список використаних джерел:

1. The leading professional services network PwC Global. – Режим доступу: <https://www.pwc.com/gx/en/about.html>
2. AIRINC. Benchmarking. – Режим доступу: <https://www.air-inc.com/>

Лук'янченко Б. О., Попова О. М.

Дніпропетровський Національний університет ім. Олеся Гончара

ТРАНСНАЦІОНАЛЬНІ КОРПОРАЦІЇ В УКРАЇНІ

Після вступу на шлях незалежності України у 1991 році та перехід на ринкові рейки, гостро постало питання щодо залучення іноземних інвестицій. Задля досягнення цих цілей було прийнято низку законів, у тому числі і Закон України «Про режим іноземного інвестування». Вони регламентують рівність із нашими підприємствами, надають певні пільги тощо.

Податкова система України вкрай негативно впливає на інвестиційний клімат. Величезна кількість високих рівнів податків (ПДВ – 20%, податок на прибуток – 30% тощо), не підіймає нас у рейтингу податкової сфери.

ТНК береже свою репутацію і не бажає укладати договори із підприємствами «тіньової економіки», яких через вищевказані причини багато. Збільшенню привабливості для іноземних інвесторів сприяє розвинутий ринок капіталу, макроекономічна стабільність, темпи ринкової трансформації економіки.

Об'єм інвестицій, порівняно із сусідніми країнами, є найнижчим. У 2007 році він склав 7,882 дол. США. На вітчизняному ринку представлені такі корпорації, як: Nestle, Samsung, Coca-Cola та ін., а промислові концерни майже відсутні (Mittal Steel співпрацює з Криворіжсталь).

Найбільш привабливими для закордонних інвесторів є:

1. Торгівля – 15,6% від прямих іноземних інвестицій.
2. Переробка сільськогосподарських продуктів та харчова промисловість – 15,7%.
3. Фінансова сфера – 8,5%.
4. Машинобудування – 8%.
5. Транспорт – 7,6%.

Транснаціональні корпорації Європейського Союзу та Сполучених Штатів приділяють більшу увагу: фінансовому сектору, фармацевтиці, торгівлі та харчовій промисловості. Комерційні ризики мінімальні, а обіг капіталу – швидші.

Російські ТНК надають свій пріоритет: паливно-енергетичному комплексу, металургії та хімічній промисловості через свої переваги на глобальному ринку. Через ПЕК на ринок України прийшли багато транснаціональних корпорацій. Наближення, географічне розташування та історичне минуле призвело до значної частки РФ. «Татнефть», «ТНК», «ЛУКОЙЛ» та інші – це ті компанії, яку працюють у нафтопереробці.

Після входження України у СОТ, її компанії стикнулися із проблемою у вигляді конкуренції із закордонними компаніями. Для того щоб вирішити цю проблему, треба створити свої ТНК. Але не у всіх галузях це можливо.

Зараз розглядається можливість створення корпорації повного замкненого циклу (видобуток-переробка-збут). «Нафта України» – це компанія, що мала б у своєму розпорядженні 15% нафтопродуктів України, а також 700-800 АЗС.

Приватбанк та УкрСиббанк упритул підійшли до даної мети, адже вони мають 30% акцій НПК «Галичина», АЗС «Сентоза» та контрольним пакетом акцій НПЗ «Нафтохімік Прикарпаття». Також певних успіхів у цьому підійшов «Індустріальний союз Донбас».

«УкрАВТО» – найбільший в Україні виробник автомобілів, постачальник сервісних послуг та дистриб'ютор. Величезна кількість активів знаходиться у Польщі. Також вона є акціонером «Автоальянсу», «Транскапітал» та ін. Володіє АЗС УкрАВТО.

У якості висновку можна зазначити, що Україна зацікавлена у залученні іноземних ТНК на свій ринок, впроваджуючи відповідні законопроекти. Податкова система ускладнює взаємозв'язки між вітчизняними та закордонними компаніями. Хоч у нашій країні існує велика кількість транснаціональних компаній, обсяг прямих інвестицій є низьким, порівняно із сусідніми країнами. Також наявність іноземного конкурента призводить до створення власних великих корпорацій, що поступово створюються.

Список використаних джерел:

1. Гаврилишин Б. Дороговкази в майбутнє: До ефективніших суспільств. – К.: Основи, 1993. – 238 с.
2. Географічна енциклопедія України: У 3 т. / Відп. ред. О. М. Маринич. – К.: «Укр. рад. Енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 1989-1993. -Т. 1: А-Ж. – 416 с; Т. 2: З-О. – 480 с; Т. 3: П-Я. – 480 с.
3. Данилишин Б. М. Чернюк Л. Г., Фащевський М. І. Соціально-економічні проблеми розвитку регіонів: методологія і практика / За ред. проф. Данилишина Б. М. – Черкаси: ЧДТУ, 2006. – 315 с.
4. Денисов Ю. Д., Савельєв Л. А., Шевчук Л. Т. Регіональний дискурс: Сутність, еволюція, сучасні уявлення, перспективи розвитку // Регіональна економіка. – 2003. – М" 1. – С. 179-185.

Канд. екон. наук Михайленко О. Г., Іванова К. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СВІТОВОГО РИНКУ
ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

В даний час майже половина людства користується мережею інтернет і більш ніж кожен четвертий житель Землі є онлайн-покупцем.

Вивчення закономірностей розвитку електронної комерції, застосування методів і прийомів її ведення для досягнення підприємницьких цілей є надзвичайно важливим. Вирішення завдань та проблем економіки України та інтеграції національного ринку у світову економічну систему потребує впровадження сучасних інформаційних систем та технологій у діяльність національних компаній. Стан та розвиток електронної комерції значною мірою визначають рівень інформатизації суспільства країни, створюють підґрунтя для прискорення її інтеграції у світову економіку.

На сучасному розвитку світового господарства відбувається черговий бум – зміна пріоритетів комунікаційної й інформаційної функцій глобальної комп'ютерної мережі інтернет: ведення електронного бізнесу або надання послуг. Комунікаційні технології та інтернет змінюють саму сутність бізнес-моделей: а саме змінення основних процесів створення товарів і послуг виробниками, та надання їх споживачам.

В умовах глобалізації не може не розвиватися і електронна комерція, тому що на сьогоднішній день глобалізація має вплив на кожну сферу. На мою думку, глобалізація має позитивний ефект і на розвиток електронної комерції.